

Arrest

**nr. 341 736 van 24 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

**Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 25 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster werd in september 2024 in België geboren en diende op 15 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De moeder van verzoekster diende reeds twee verzoeken om internationale bescherming die telkens werden geweigerd (RvV 30 juli 2019, nr. 224 487; RvV 17 juli 2023, nr. 292 033).

1.3. Op 25 juni 2025 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoekster. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 30 juni 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 15/01/2025

Overdracht CGVS: 21/02/2025

Jouw moeder werd op 20 mei 2025 in jouw hoofde in het Engels gehoord op het Commissariaat-generaal van 09.40 uur tot 10.55 uur machtig is. Uw advocaat, Meester Nicolas D'HAENENS, loco Meester Dirk GEENS, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Sint-Niklaas op [...]09/2024. Jouw moeder is afkomstig uit Edo State.

Jouw moeder (G.U.G [...]) heeft jouw land van herkomst verlaten in 2016, en kwam in december 2016 aan in België.

Jouw vader (G.S [...]) is afkomstig uit Owerri, Imo State en verliet in 2016 Nigeria. Jouw ouders leerden elkaar in België kennen.

Op 22/12/2017 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in. Voor dit verzoek werd op 30/01/2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 21/02/2019 diende jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), die op 30/07/2019 een arrest velde dat besloot tot de verwerping van het beroep. Jouw moeder was niet op de zitting verschenen, noch was ze vertegenwoordigd.

Op 21/06/2021 diende jouw vader een verzoek tot internationale bescherming in. Voor dit verzoek werd op 26/07/2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 26/08/2024 diende jouw vader een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 24/01/2025 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming.

Op 20/12/2022 diende jouw moeder een tweede verzoek tot internationale bescherming in. Op 23/02/2023 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het volgende verzoek. Op 06/03/2023 diende jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 17/07/2023 het beroep verwierp.

Op 08/01/2025 diende jouw moeder een derde volgend verzoek in, waar het CGVS een beslissing tot nietontvankelijkheid van het volgend verzoek nam. Op 15/01/2025 werd er in jouw hoofde een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

Ter staving hiervan vermeldt jouw moeder dat ze bang is dat jij besneden zal worden bij terugkeer naar Nigeria.

Bovendien dient jouw moeder ter staving van jouw verzoek de volgende documenten in: ontslagbrief bij consultatie pediatrie, attest ziekenfonds, attest VGV, geboorteakte, medisch attest besnijdenis, geldtransfers, foto's van in het centrum.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd jouw moeder in jouw naam gehoord, gezien jij zelf nog niet gehoord kon worden. Dit is wegens jouw jonge leeftijd, waardoor jij hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt (artikel 57/5ter, §2, 2° en/of 57/6, §3, 2de lid Vreemdelingenwet).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van de verklaringen van jouw moeder, wordt er geconcludeerd dat er in jouw hoofde geen aannemelijke vrees voor besnijdenis in Nigeria is.

Het CGVS verwijst hierbij ten eerste naar het feit dat de vrees voor besnijdenis (VGV) in hoofde van jouw zus G.S.O [...] ook als niet aannemelijk werd bevonden tijdens de beoordeling van het verzoek tot internationale bescherming van jouw moeder, en van jouw zus. Gezien het feit dat deze vrees in hoofde van jouw zus niet aannemelijk is, kunnen deze conclusies ook in jouw hoofde doorgetrokken worden.

- Het CGVS oordeelde in het kader van het eerste verzoek van jouw moeder het volgende: "Uw opmerking uw dochter te laten besnijden indien u in Nigeria woonde is –gezien uw voorkennis dat meisjes ervan vluchten binnen Nigeria en u denkt dat een besnijdenis pijnlijk is- ontstellend (notities CGVS, p.12). Uw aanvankelijke opmerking staat verder bovendien haaks op uw verdere stelling dat u uw dochter alsnog niet zou hebben laten besnijden aangezien u het iets griezeligs vindt (notities CGVS, p.13). Bovendien is het niet aannemelijk dat om het even wie –zelfs uw eigen moeder- zomaar uw dochter zou meenemen om haar te besnijden. Uit uw medisch attest blijkt immers dat u geen genitale verminking onderging. In zoverre dit noodzakelijk mocht blijken, quod in casu non – is het overigens mogelijk voor een persoon die wil ontsnappen aan vrouwenbesnijdenis om zich elders te vestigen, gezien Nigeria wordt geklasseerd als een land met een gematigd lage prevalentiegraad, namelijk 24,8 % in de leeftijdsgroep 15-49 jaar, dat de hoogste prevalentiegraad (in de categorie 15-49 jaar) valt te noteren bij de Yoruba-stam (54,5 %) en bij de Igbo-etnie (45,2 %), en dat de besnijdenis in 82% van de gevallen (van vrouwen tussen 15-49 jaar die een besnijdenis hebben ondergaan) wordt uitgevoerd voor de leeftijd van vijf jaar. Zoals reeds opgemerkt was ook u op de hoogte dat er meisjes vanuit hun woonregio naar Edo State waar u woonde kwamen om te ontkomen aan een besnijdenis (notities CGVS, p.13). Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat verschillende Nigeriaanse en internationale organisaties actief zijn in de strijd tegen vrouwenbesnijdenis, dit op het vlak van sensibilisering doch eveneens juridische en logistieke steun biedend, dat de Nigeriaanse federale overheid verschillende internationale verdragen geratificeerd heeft waarin de praktijk van vrouwenbesnijdenis wordt aangeklaagd, dat de staat programma's die strijden tegen vrouwenbesnijdenis organiseert of steunt, dat de in mei 2015 getekende "Violence Against Persons (Prohibition) Act" onder andere vrouwenbesnijdenis verbiedt en dat twaalf staten beschikken over een specifieke wetgeving die vrouwenbesnijdenis verbiedt. In Edo State (notities CGVS p.15), waar u woonde en waar u etnisch gezien aansluiting mee heeft, zou de wetgeving tegen vrouwenbesnijdenis reeds bestaan sinds 1999. Gelet bovenstaande vaststellingen en mede door de stelling dat u bewust bent van de risico's die de praktijk van FGM inhoudt, is het dan ook totaal onaannemelijk dat uw dochter het risico zal lopen om besneden te worden." (CGVS beslissing).

- Het beroep tegen deze eerste beslissing werd verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

- In het kader van het tweede verzoek van jouw moeder, bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de conclusies van het CGVS omtrent de vrees voor besnijdenis in hoofde van jouw zus: "De Raad benadrukt vooreerst dat verzoekster in het kader van haar eerste verzoek niet aannemelijk maakte dat haar in België geboren dochter in het geval van terugkeer naar Nigeria het risico zou lopen om besneden te worden. De Raad wijst er verder op dat verzoekster, zonder verdere duiding/uitleg te geven, met haar voorgaand betoog, niet concreet aantoont hoe en op welke wijze door haar socio-economische situatie er een groter risico zou zijn op misbruik en derhalve ook op een besnijdenis van haar dochter."

Wat betreft haar eigen besnijdenis, werd ook nog het volgende opgemerkt door het CGVS in het kader van het derde verzoek van jouw moeder: "Hieromtrent stelt het CGVS vast dat u nu in het kader van uw derde verzoek een attest neerlegt waarbij dokter D [...] attesteert dat u een besnijdenis type 2 onderging in Nigeria, als baby. Binnen de classificatie van vrouwelijke genitale verminking (VGV) omvat type twee een (gedeeltelijke) verwijdering van het kapje en clitorale glans, EN de (gedeeltelijke) verwijdering van de kleine/grote schaamlippen. Behalve de vermelding dat u als baby een besnijdenis type 2 onderging, bevat het attest van dokter D [...] echter geen verdere specificaties, noch een precieze omschrijving van de medische vaststellingen die hebben geleid tot de conclusie van een besnijdenis type 2. In het attest in het kader van uw eerste verzoek staat daarentegen beschreven dat er niets zichtbaar was, en dat er mogelijks een snede kon zijn zonder een litteken achter te laten. In het verzoekschrift in het kader van de beroepsprocedure van uw eerste verzoek, vermeldt u dat er in Nigeria ook volgens de Anuryu/Anguruya methode besneden wordt, met name het verwijderen van het maagdenvlies (hymenotomie of afschrapen van het weefsel rond de vaginale opening) wanneer dit te dik wordt geacht.

Deze ingreep wordt meestal kort na de geboorte uitgevoerd bij baby's (zie informatie in het administratief dossier). Dit type besnijdenis is dus verschillende van type 2, en wordt vaak als een type 4 (andere vormen zoals prikken, een piercing, enzovoort.) gezien. Het attest dat u nu neerlegt, specificeert dus niet op basis van welke vaststelling besloten werd dat u conform type 2 besneden zou zijn. Een dergelijk attest, dat niet omstandig gemotiveerd is, is an sich geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt."

Uit de verklaringen van jouw moeder blijkt ook niet dat er in jouw hoofde een andere beslissing zou moeten genomen worden dan die voor jouw zus, met betrekking tot de vrees voor besnijdenis.

- Uit de verklaringen van jouw moeder blijkt dat jij een andere vader hebt dan S [...] (notities persoonlijk onderhoud (NPO) p. 7). Jouw vader zou G.S [...] heten, van Nigeriaanse nationaliteit zijn, en sinds 2023 in een relatie zijn met jouw moeder (NPO p. 7). Hij verblijft in België met een oranje kaart. Jouw moeder kon niet duiden van waar in Nigeria de familie van jouw vader afkomstig is, ze spreekt zijn familie af en toe aan de telefoon maar ze heeft hen nog nooit gezien (NPO p. 7-8).
- Het CGVS onderstreept hier nogmaals bij dat jouw moeder, volgens het attest dat ze neerlegde in het kader van haar eerste verzoek, zelf niet besneden is. Het toenmalige attest stelde dat er niets zichtbaar was, met de vermelding dat het een snede kon zijn zonder een litteken achter te laten. Ze was zelf 37 jaar oud toen ze Nigeria verliet. Haar verklaring dat ze zelf besneden was toen ze heel klein was, door haar moeder en haar zus, stemt dus niet overeen met objectieve informatie die ze zelf had neergelegd (NPO p. 9). Jouw moeder werd gevraagd waarom ze denkt dat mensen zullen aandringen op jouw besnijdenis, en ze haalde het voorbeeld van haar eigen zus aan die het ook gedaan heeft bij haar kinderen (NPO p. 9). Uit haar verklaringen blijkt evenwel dat haar zus gekozen heeft om haar kinderen te besnijden, waardoor niet blijkt dat haar zus zich niet zou kunnen verzetten tegen besnijdenis als ze dat niet zou willen. Ook andere jongere mensen uit het dorp willen niet dat hun kinderen besneden worden (NPO p. 10), waaruit blijkt dat jouw moeder niet de enige is die zich kant tegen deze praktijk.
- Uit de verklaringen van jouw moeder blijkt ook dat jouw vader niet wilt dat jij besneden wordt (NPO p. 9). Waar jouw moeder verklaart dat zijn familie wel zou willen dat jij besneden zou worden, klemt dit met het feit dat ze niet eens weet waar zijn familie in Nigeria verblijft (NPO p. 9-10), en dat ze maar af en toe spreken met elkaar. Uit de DHS 2018 cijfers blijkt dat de prevalentie van VGV bij Igbo ongeveer 30,7% is, een daling van de 45,2% in 2013. Het merendeel van de Igbo vrouwen is dus niet besneden. Uit de verklaringen van jouw vader in zijn eigen interview blijkt dat zijn vader overleden is, en zijn moeder in Lagos verbleef (NPO 2116032 p. 5-6). Ook de zussen van jouw vader wonen in Lagos, Lagos is ook een plaats waar er een sterke daling in prevalentie in VGV plaatsvond. Jouw moeder slaagde er niet in om in concreto aan te tonen wie je zou willen besnijden bij terugkeer naar Nigeria.
- Het CGVS verwijst verder naar de supra motivering waaruit blijkt dat er in Nigeria bovendien de mogelijkheid is om u te onttrekken aan de besnijdenis, en dat jouw moeder jou, net zoals jouw zus, kan beschermen tegen deze praktijk. Waar jouw moeder verklaarde dat zij geen andere keuze zou hebben dan naar haar dorp terug te keren, haalde ze geen redenen aan waarom ze zich niet elders kan vestigen. Het CGVS wijst er nogmaals op dat ook de vrees voor besnijdenis in hoofde van jouw zus niet aannemelijk werd bevonden, en zoals in de eerste beslissing van jouw moeder ook al besproken wordt dat, in zoverre dit noodzakelijk mocht blijken, quod in casu non – het overigens mogelijk is voor een persoon die wil ontsnappen aan vrouwenbesnijdenis om zich elders te vestigen, gezien Nigeria wordt geklasseerd als een land met een gematigd lage prevalentiegraad.

Wat betreft het feit dat je misschien als bastaard kind gezien zal worden, dat jouw moeder haar familie jou niet zou aanvaarden (NPO p. 6). Dit element werd ook al aangehaald in hoofde van jouw zus S [...] in het kader van het tweede verzoek tot internationale bescherming van jouw moeder. Uit jouw dossier blijkt dat hierbij dezelfde vaststelling in jouw hoofde kunnen gemaakt worden.

- Het CGVS stelde hierbij al het volgende: “Wat betreft uw bijkomende verklaring in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming zijnde dat uw familie uw dochter niet gaat aanvaarden en haar als bastaard zou zien en zij mogelijks hierdoor een depressie zou oplopen en zelfmoord kan plegen (zie verklaringen DVZ d.d. 30/01/2023, vraag 17 en vraag 23), is het opvallend dat u dit gegeven nooit aanbracht in uw vorig verzoek om internationale bescherming. Men zou er immers logischerwijs van uitgaan dat, indien uw familie u de omstandigheden van de geboorte van uw dochter aanwreef, u hierover reeds melding zou hebben gemaakt. Bovendien maakte u in uw uiteenzetting op 12 september 2018 duidelijk dat uw familie, eens u ze vertelde over de geboorte van uw dochter, “heel blij was” met de geboorte van uw kind (notities CGVS d.d. 12/09/2018, p.17,18), wat volledig haaks staat op uw verklaring bang te zijn dat uw dochter niet zou worden aanvaard door uw familie. Ook blijkt u tot op het heden contacten te onderhouden met uw moeder en uw broer (zie verklaringen DVZ, 30/01/2023, vraag 22). Het lijkt er dan ook sterk op dat u dit element post factum heeft verzonnen om u van een bijkomend asielmotief te voorzien.

Volledigheidshalve kan nog verwezen worden naar informatie beschikbaar op het CGVS, in kopie toegevoegd in uw administratieve dossier, waaruit blijkt dat in Nigeria de kinderen die buiten het huwelijk geboren worden, en meer bepaald in Edo State waar u vandaan komt en tot de Edo cultuur behoort, op zich hierom niet worden gediscrimineerd (zie informatie COI Nigeria, Enfants nés en dehors d'un mariage, d.d. 13/08/2021).” (CGVS beslissing in dossier).

- De RvV stelde hier ook het volgende over: “Daarnaast blijkt uit de bestreden beslissing dat door de commissarisgeneraal afdoende rekening wordt gehouden met de door de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aangevoerde elementen, waaronder de bijkomende verklaringen dat de familie van de verzoekende partij haar dochter niet gaat aanvaarden en als bastaard zou zijn. Uit de motieven komt naar voren dat dienaangaande een degelijk en afdoende onderzoek werd gevoerd, doch dat de aangevoerde elementen niet werden aanvaard. Tevens werden de redenen die leidden tot dit

besluit afdoende uiteengezet. De door de commissaris-generaal geformuleerde motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, en vinden steun in het administratief dossier. Door ter terechtzitting op algemene wijze de verwerping van haar dochter door haar familie opnieuw naar voren te schuiven, duidt zij het verband met de gronden van de beschikking niet aan, gaat zij eraan voorbij en brengt zij geen dienstige en concrete argumenten aan die hier afbreuk aan kunnen doen.”

- Bovendien blijkt uit de verklaringen van jouw moeder dat zij al sinds 2023 een relatie heeft met jouw vader, die ook in België verblijft (NPO p. 7). De situatie van jou is dan ook in dit geval anders dan jouw zus S [...], van wie haar vader niet meer in beeld is. Jouw moeder verklaarde zelf ook dat ‘de eerste’ ingewikkeld was omwille van haar vader, maar gaf verder geen verklaringen waaruit moet blijken dat haar familie met jou een probleem zou hebben (NPO p. 5-6).

Wat betreft de medische problemen die jij zou hebben, verklaarde jouw moeder dat er een scan moet gebeuren van jouw hoofd, omdat je niet reageert zoals andere kinderen (NPO p. 11). Je zou ook naar de kinesithérapie moeten gaan (NPO p. 11). Ter staving van deze verklaringen legde jouw moeder ook enkele medische documenten neer, de ontslagbrief en het attest van het ziekenfonds. Uit deze documenten kan er geen diagnose blijken, noch blijkt hieruit welke (toekomstige) medische noden je hebt.

Het CGVS stelt in dit verband dat medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. In zoverre jij jou beroept op jouw medische situatie an sich, dien jij desgevallend de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag voor een machtiging tot verblijf aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van jouw verzoek werden ook de volgende overige documenten neergelegd: attest van kraamgeld, uittreksel uit het wachtregister met gezinssamenstelling, geldtransfers naar Nigeria, foto's van in het opvangcentrum, getuigenis van sociaal assistent. Met de geldtransfers wilde jouw moeder aantonen dat ze geld stuurt naar haar familie in Benin City, en dat haar familie het moeilijk gaat hebben als ze geen geld meer stuurt (NPO p. 11). Hiermee toont ze verder geen vrees in jouw hoofde aan. De overige documenten kunnen louter dienen om jouw identiteit te staven, en jouw leven in België, en hebben verder geen relevantie voor de vaststellingen in deze beslissing.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 21/05/2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor jij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.

De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;*
- Artikel 3 van het EVRM;*
- Artikel 4 van het EU-handvest;*
- Artikelen 48 tot 48/6 van de Vreemdelingenwet;*
- Het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.*

Verzoekster verklaart zich oneens met de bestreden beslissing en betoogt als volgt:

“4. Door de verzoekende partij wordt vooreerst opgemerkt dat de feitelijke situatie van de minderjarige en de feitelijke situatie van de moeder van de minderjarige met elkaar in verband staan. De vrees die de moeder van de minderjarige eerder had geuit, geldt tevens in hoofde van de minderjarige. Niettemin heeft de minderjarige vanuit haar eigen perspectief de vrees benadrukt waarom zij (en haar moeder) niet kunnen afreizen naar Nigeria toe.

Door de moeder van de minderjarige L. werd tijdens haar interview bij de Dienst benadrukt dat zij vreest voor haar leven bij een terugkeer naar Nigeria. Verzoekster wees daarbij zowel naar haar eigen situatie als naar de situatie van haar minderjarige kinderen.

Beide dochters van verzoekster dragen haar eigen naam. Hierdoor zullen ze beschouwd worden als “bastaard kinderen” en nooit (volwaardig) geaccepteerd worden in Nigeria. Beide dochters zijn niet besneden. Zij lopen echter, temeer omwille van hun precaire situatie, het risico besneden te worden bij een afreis naar Nigeria.

5. De bestreden beslissing miskent volgens verzoekster het reële risico dat zij bij terugkeer naar Nigeria slachtoffer zou worden van vrouwenbesnijdenis (VGV), structurele sociale uitsluiting wegens haar buitenechtelijke geboorte en bijkomende risico's voortvloeiend uit haar kwetsbaarheid en sociale zwakke positie.

Hoewel het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verwijst naar de lage nationale prevalentiegraad van VGV, geldt in de situatie van verzoekster dat zij:

- Tot een familie behoort waarin VGV wordt toegepast (haar tante besneed eigen kinderen);*
- Door haar jonge leeftijd (≤ 5 jaar) zich exact in de risicocategorie bevindt waarin VGV meestal plaatsvindt (82% volgens DHS 2018);*
- Niet beschermd kan worden door haar moeder alleen, die geen sociaal netwerk of mannelijke steunfiguren heeft in Nigeria;*
- Een vader heeft wiens familie zij niet kent, en waar volgens de moeder druk van kan uitgaan.*

De verwijzing naar sensibiliseringsprogramma's en wetgeving in Nigeria doet niet af aan het feit dat de handhaving van het verbod op VGV zeer beperkt is, zoals bevestigd door UNFPA en Amnesty International. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen weegt de verklaringen van de moeder disproportioneel af tegenover contextuele en feitelijke risico-indicatoren.

Als alleenstaande moeder beschikt zij niet over de middelen of macht om haar dochter effectief te beschermen tegen deze sociale druk om tot besnijdenis over te gaan. In Nigeria is het bijzonder moeilijk voor een vrouw zonder mannelijke familieondersteuning om weerstand te bieden tegen dergelijke culturele praktijken. Pogingen daartoe kunnen bovendien leiden tot uitsluiting, geweld of het wegnemen van het kind door familieleden.

Verzoekster werd voorts geboren uit een niet-erkende relatie. In Edo State heerst er nog steeds culturele uitsluiting van kinderen geboren buiten het huwelijk, zoals gedocumenteerd in COI-rapporten van o.m. USCIRF en HRW. Deze kinderen worden vaak uitgesloten van familie, erfenis, en worden sociaal gemarginaliseerd. Hoewel het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat de familie “blij” was bij de geboorte van een eerder kind, is dit irrelevant voor de beoordeling van het individuele risico van verzoekster, gezien zij een andere vader heeft en de familiale context gewijzigd is.

Door de moeder van de minderjarige verzoekster werd voorts verwezen naar de algemene situatie in Nigeria en het gebrek aan enig sociaal of familiaal netwerk in haar land van herkomst dat haar ondersteuning kan bieden. Haar moeder is al zeer oud en ontbreekt de nodige middelen. De minderjarige dreigt hierdoor aan haar lot te worden overgelaten bij een terugkeer naar Nigeria, temeer omwille van haar kwetsbare positie als alleenstaande vrouw met twee minderjarige kinderen.

De moeder van de minderjarige L. benadrukt dat de minderjarige geboren werd in België. Zij verliet België nooit eerder. De moeder van de minderjarige verzoekster benadrukte dat zij geen binding meer heeft met Nigeria. Zij verbleef in Europa (en sinds december 2017 in België) en bouwde haar leven alhier uit, hetgeen haaks staat op de (leef)omstandigheden in Nigeria. De minderjarige heeft geen kennis van de Nigeriaanse cultuur, omdat ook haar moeder hiervan vervreemde en de heersende waarden en normen in Nigeria niet langer meester is.

De verzoekende partij vreest hierdoor tevens in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting in combinatie met de algemene veiligheidssituatie in Nigeria.

Ten slotte moet bij de beoordeling het belang van het kind centraal staan, in overeenstemming met artikel 3 van het IVRK. De minderjarige werd geboren en opgevoed in Europa, en is totaal onbekend met de Nigeriaanse context. Een gedwongen terugkeer zou haar blootstellen aan ernstige risico's, psychologisch trauma en structurele uitsluiting, gelet op haar persoonlijke situatie (zoals hierboven aangehaald)."

In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoekster benadrukt hierbij dat ze geen binding met Nigeria heeft.

3.1.2. Ter terechtzitting van 9 januari 2026 legt verzoekster een aanvullende nota neer met landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nigeria.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen gegronde vrees in verzoeksters hoofde kan worden vastgesteld daar uit zowel de objectieve informatie en de concrete omstandigheden blijkt dat er geen risico op besnijdenis is voor verzoekster en evenmin een risico kan worden vastgesteld uit het feit dat verzoekster buiten het huwelijk werd geboren.

In haar verzoekschrift herhaalt verzoekster haar vrees inzake besnijdenis en het feit dat ze buiten het huwelijk werd geboren. Verzoekster stelt telkens dat ze wel degelijk een reële vrees heeft op basis van de voormelde gronden, maar beperkt zich in wezen tot het aanhalen van algemeenheden die reeds omstandig werden weerlegd door de bestreden beslissing, zonder op enerlei wijze in te gaan op de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster verder dat ze totaal geen voeling heeft met de Nigeriaanse maatschappij daar ze er nooit is geweest. Hierdoor zou ze niet in staat zijn te voorzien in haar elementaire basisbehoeftes bij een terugkeer naar Nigeria. De Raad overweegt dat socio-economische overwegingen niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet vallen en er daartoe een opzettelijk gedrag van een actor vereist. Verzoekster toont thans niet aan dat zij bij terugkeer naar Nigeria door enige andere actor op intentionele wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waarnaar ook de bestreden beslissing verwijst, en waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten, zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit landeninformatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport "Nigeria Country Focus" van juli 2024).

Voor burgers in de deelstaat Edo bestaat actueel geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Gelet op het ontbreken van een actueel, reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld kan verzoekster zich niet dienstig beroepen op het hebben van persoonlijke omstandigheden die de kans vergroten dat ze het slachtoffer zou worden van willekeurig geweld, daar enig reëel risico ontbreekt.

De door verzoekster neergelegde informatie in haar aanvullende nota doet verder geen afbreuk aan de voorgaande analyse.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP